

290

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 marca 1999 r.

w sprawie określenia górnej granicy składek organizacji spółdzielczych na rzecz związków rewizyjnych i Krajowej Rady Spółdzielczej.

Na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 37 lit. a) ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 34, poz. 146, Nr 90, poz. 405, Nr 137, poz. 639 i Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 28, poz. 153, Nr 79, poz. 484, Nr 96, poz. 592, Nr 107, poz. 685, Nr 118, poz. 754, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776 i 777, Nr 137, poz. 926, Nr 139, poz. 932—934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945 oraz z 1998 r. Nr 60, poz. 383, Nr 108, poz. 685, Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 931 i Nr 162, poz. 1112 i 1121) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Górną granicę składek płaconych przez organizacje spółdzielcze, zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów, określa się:

- 1) w przypadku składek na rzecz związków rewizyjnych nie prowadzących działalności gospodarczej innej niż działalność wymieniona w art. 240 § 3 pkt 1—5 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 5, poz. 32, Nr 24, poz. 110 i Nr 43, poz. 189 oraz z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 111, poz. 723 i Nr 121, poz. 769 i 770) — w wysokości obliczonej w stosunku do kwoty osiągniętego przychodu w poprzednim roku podatkowym, zgodnie z poniższą tabelą:

kwota rocznego przychodu ponad	do	górna wysokość składki rocznej
	1 000 000 zł	0,4 %
1 000 000 zł	3 000 000 zł	4 000 zł + 0,3% nadwyżki ponad 1 000 000 zł
3 000 000		10 000 zł + 0,1% nadwyżki ponad 3 000 000 zł, jednak nie więcej niż 30 000 zł

- 2) w przypadku składek na rzecz związków rewizyjnych innych niż wymienione w pkt 1 — w wysokości 170 zł miesięcznie,

- 3) w przypadku składek na rzecz Krajowej Rady Spółdzielczej — w wysokości 30 zł miesięcznie.

2. W przypadku organizacji spółdzielczych zarejestrowanych w ciągu roku podatkowego górną granicę składek zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów

oblicza się zgodnie z ust. 1 i z uwzględnieniem kwoty faktycznie osiągniętego przychodu w danym roku.

3. Górna granica składek, określona w ust. 1, dotyczy tylko składek na rzecz organizacji, do których przynależność spółdzielni nie jest obowiązkowa.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1999 r.

Minister Finansów: w z. J. Bauc

291

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 26 marca 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach.

Na podstawie art. 46 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042 oraz z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 6 października 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. Nr 132, poz. 867), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Taryfa przedsiębiorstwa energetycznego prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie obrotu ciepłem zawiera stawki opłat abonamentowych za przyłącze — wyrażone w złotych oraz określa warunki prowadzenia rozliczeń na podstawie ustalonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w ust. 1—3:

- 1) cen za zamówioną moc cieplną,
- 2) cen ciepła,
- 3) cen nośnika ciepła,
- 4) stawek opłat za usługi przesyłowe.”;

2) w § 10:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią średnie roczne koszty w okresie, o którym mowa w § 16 ust. 1, związane z eksploatacją urządzeń i instalacji przekazywanych do eksploatacji w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska, ustalane na podstawie:

- 1) założeń do planu albo planu zaopatrzenia w ciepło, o których mowa w art. 19 i 20 ustawy, lub
- 2) obowiązującego w przedsiębiorstwie planu rozwoju i modernizacji, w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na ciepło.”

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej w źródle ciepła, jako uzasadnione koszty wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła przyjmuje się różnicę między łącznymi uzasadnionymi kosztami prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przetwarzania oraz magazynowania ciepła i energii elektrycznej a kosztami uzyskania przychodu ze sprzedaży takiej samej wielkości mocy i ilości energii elektrycznej w porównywalnej elektrowni kondensacyjnej.”

3) w § 11:

a) skreśla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli umowa sprzedaży ciepła stanowi, że przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, prowadzi również działalność gospodarczą w zakresie eksploatacji węzła cieplnego i instalacji odbiorczych należących do odbiorcy, a odbiorca zażąda opłaty z tego tytułu, uzasadnione koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, obejmują odpowiednio koszty prowadzenia działalności, wraz z opłatami, których zażądał odbiorca.”

4) w § 12 w ust. 2:

a) w pkt 1 i 2 oznaczenie symbolu A otrzymuje brzmienie:

„A — wskaźnik udziału opłat za zamówioną moc cieplną w łącznych opłatach za zamówioną moc cieplną i ciepło w roku obrotowym dla danej grupy odbiorców, którego wartość powinna wynikać z udziału kosztów stałych w łącznych kosztach wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła i nie może być wyższa niż 0,3,”

b) w pkt 4 na końcu zdania, po przecinku, dodaje się wyrazy „a w przypadku węzłów grupowych liczbę budynków zasilanych z tych węzłów,”

5) w § 13 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kosztów związanych z eksploatacją urządzeń i instalacji przekazywanych do eksploatacji w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska, określonych jako średnie roczne koszty w okresie, o którym mowa w § 16 ust. 1, na podstawie:

- a) założeń do planu albo planu zaopatrzenia w ciepło, o których mowa w art. 19 i 20 ustawy, lub

b) obowiązującego dla przedsiębiorstwa planu rozwoju i modernizacji sieci ciepłowniczej oraz przyłączania do tej sieci nowych źródeł ciepła i obiektów.”

6) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. Bazowe ceny i stawki opłat, o których mowa w § 12 ust. 1, ustala się na podstawie jednostkowych kosztów, obliczanych według zasad określonych w § 12 ust. 2 i 3, powiększonych o ustaloną przez przedsiębiorstwo energetyczne marżę zysku, nie wyższą niż 10%, z uwzględnieniem interesów przedsiębiorstwa energetycznego i ochrony interesów odbiorców.”

7) w § 17:

a) w ust. 3 oznaczenia symboli C_{wn} , C_{gn} , C_{on} , C_{wb} , C_{gb} , C_{ob} otrzymują brzmienie:

„ C_{wn} , C_{gn} , C_{on} — nowe ceny węgla, gazu i oleju po zmianie dla danego sortymentu paliw, pod warunkiem że ich zakup jest dokonywany od tego samego dostawcy lub od dostawcy oferującego niższe ceny niż dotychczasowy dostawca,

C_{wb} , C_{gb} , C_{ob} — dotychczasowe ceny węgla, gazu i oleju przed zmianą, określone na podstawie dokumentów potwierdzających zakup tych paliw,”

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Wysokość współczynnika korekcyjnego, o którym mowa w ust. 2 i 3, określa przedsiębiorstwo energetyczne, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Wysokość współczynnika korekcyjnego, określonej we wniosku o zatwierdzenie taryfy przez przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję, zatwierdza Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, przy zatwierdzaniu taryfy.”

8) w § 24 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek odbiorcy, przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w § 7 ust. 1—3, mogą prowadzić rozliczenia, w których zamiast ceny za zamówioną moc cieplną i ceny ciepła stosuje się tylko ceny ciepła nie przekraczające wartości obliczonej według wzoru:”

9) § 26 otrzymuje brzmienie:

„§ 26. 1. W przypadku nowo tworzonych przedsiębiorstw energetycznych lub podjęcia przez istniejące przedsiębiorstwa energetyczne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło, podstawę do określenia jednostkowych kosztów, o których mowa w § 12—15 i § 30, stanowią koszty planowane w okresie kolejnych 12 miesięcy kalendarzowych od podjęcia:

- 1) działalności gospodarczej przez nowo utworzone przedsiębiorstwo energetyczne lub
- 2) nowego rodzaju działalności gospodarczej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa energetyczne opracowu-

- ją pierwszą taryfę dla ciepła zgodnie z zasadami określonymi w art. 45 ustawy.”;
- 10) w § 30 w ust. 1 w pkt 2 lit. a) po wyrazach „wskazań ciepłomierza” dodaje się wyrazy „lub wodomierza”;
- 11) § 38 otrzymuje brzmienie:
- „§ 38. 1. Koszty zakupu ciepła dostarczonego do budynku lub wytworzenia ciepła w kotłowni lokalnej znajdującej się w budynku różni się z indywidualnymi odbiorcami w lokalach znajdujących się w tym budynku właściciel budynku lub zarządca działający na podstawie umowy o zarządzanie budynkiem, zwany dalej „zarządzającym”.
2. Rozliczenia, o których mowa w ust. 1, może prowadzić przedsiębiorstwo energetyczne lub inna osoba albo jednostka organizacyjna, na podstawie odrębnej umowy zawartej z właścicielem lub zarządzającym budynkiem.”;
- 12) w § 40:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Udział opłat stałych w łącznych opłatach, o których mowa w ust. 1, ponoszonych w okresie rozliczeniowym, nie może być wyższy niż 50%.”;
- b) skreśla się ust. 3,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Odczyty wskazań urządzeń, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, przeprowadza się co najmniej raz w roku, w terminach określonych przez zarządzającego budynkiem.”;
- 13) w § 41 skreśla się ust. 2;
- 14) w § 44:
- a) w ust. 3 w pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) liczba osób zameldowanych w lokalu.”;
- b) w ust. 4 w pkt 2 w oznaczeniu symboli L_u i L_o po wyrazie „zameldowanych” skreśla się wyrazy „na pobyt stały”;
- 15) w § 51 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Określa się następujące wysokości upustów, o których mowa w ust. 1:
- 1) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1, za każdą rozpoczętą dobę niedogrzewania, w wysokości stanowiącej równowartość:
- a) jednej trzydziestej opłaty miesięcznej za ogrzewanie, jeżeli obniżenie temperatury w lokalu nie przekroczyło 2°C w stosunku do temperatury obliczeniowej,
- b) jednej piętnastej opłaty miesięcznej za ogrzewanie, jeżeli obniżenie temperatury w lokalu przekroczyło 2°C w stosunku do temperatury obliczeniowej,
- 2) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 2, za każdą rozpoczętą dobę, w której wystąpiło zaniżenie temperatury ciepłej wody użytkowej, w wysokości stanowiącej równowartość:
- a) jednej trzydziestej opłaty miesięcznej za ciepło na podgrzewanie wody użytkowej, jeżeli temperatura wody nie była niższa od 40°C,
- b) jednej piętnastej opłaty miesięcznej za ciepło na podgrzewanie wody użytkowej, jeżeli temperatura wody była niższa od 40°C.”;
- 16) w § 52:
- a) w ust. 1 po wyrazach „do rozliczenia” skreśla się wyraz „rocznych”,
- b) w ust. 3 wyrazy „rok obrotowy” zastępuje się wyrazami „okres rozliczeniowy”;
- 17) w § 55 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W uzasadnionych przypadkach, gdy wymaga tego ochrona interesów indywidualnych odbiorców w lokalach, w okresie nie dłuższym niż 3 lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia, zarządzający budynkiem może:
- 1) ustalać uśrednione opłaty za ogrzewanie i podgrzewanie wody użytkowej dla więcej niż jednego budynku, w celu ograniczenia wzrostu opłat ponoszonych przez indywidualnych odbiorców w lokalach,
- 2) prowadzić rozliczenia, o których mowa w § 40 i 44:
- a) na podstawie średniej ilości ciepła dostarczonego do instalacji odbiorczych w budynku, określonej w oparciu o dane z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych; w przypadku braku danych za trzy okresy rozliczeniowe — na podstawie danych z krótszego okresu,
- b) według dotychczasowych zasad — w budynkach częściowo wyposażonych w urządzenia umożliwiające indywidualne rozliczanie kosztów ogrzewania i kosztów podgrzewania wody wodociągowej,
- 3) pobierać opłaty zmienne za ogrzewanie i podgrzewanie wody wodociągowej przez 12 miesięcy okresu rozliczeniowego.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

292

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 9 marca 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłat za używanie linii, urządzeń lub sieci telekomunikacyjnej oraz zakresu zwolnień od tych opłat.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121,